

Τῆ Πέμπτῃ τῆς Α' Ἑβδομάδος Ἑσπέρας.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκειται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον μέχρι καὶ τῆς Δοξολογίας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας (γ') καὶ τοὺς ψαλμούς:

Κατὰ ἄλλην ἀρχαιοτέραν τάξιν κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἀναγινώσκεται ὁ ξθ' ψαλμὸς Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ ὠρισμένον τμήμα τοῦ μεγάλου κανόνος καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου ἀπὸ τοῦ δ' ψαλμοῦ κ.έ., χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁ ξθ' ψαλμὸς. Ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον ἐν ταῖς ἐνορίαις.

Ψαλμὸς δ' (4).

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάριοι; ἵνατί ἀγαπάτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὅργιζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς ς' (6).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεφον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου

προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς ιβ' (12).

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου
ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ
τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς κδ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἐχθροί μου.

Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου
δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεὸς ὁ σωτὴρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος εἰσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς, κατὰ τὸ
ἔλεός σου μνήσθητί μου, σύ, ἕνεκεν χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει

ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἧ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσῃ αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου· καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς λ' (30).

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγὴ μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν

τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου καὶ τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. Ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός. Ὅτι ἤκουσα φόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροὶ μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

Κύριε, μὴ καταισχυνηθῆην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνηθίσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε! Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων·

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλμὸς 4' (90).

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀλυσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεὸς μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα φάλλομεν τοὺς ἐφεξῆς στίχους εἰς ἦχον πλ. β'. Ἄρχεται δὲ ὁ ἀ' χορός.

Ἦχος Πα. ς

Μεθ η μων ο Θε ος γνω τε Ε θνη και ητ τα

σθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Επα κσ σε ται ε ως ε σχα τσ της γης

ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Ισχυ κο τες ητ τα σθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Εαν γαρ πα λιν ι σχυ ση τε και πα λιν ητ τη

θη σεσθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Και ην αν βλ ην βλ λευ ση σθε δι α σκε δα σει

Κυ ρι ος ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Και λο γον ον ε αν λα λη ση τε ου μη εμ μει

νη εν η μιν ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Τον δε φο βον υ μων ου μη φο βη θω μεν ουδ

ου μη τα ρα χθω μεν ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Κυ ρι ον δε τον Θε ον η μων αυ τον α γι

α σωμεν και αυτος εσται ημιν φοβος ο τι μεθ

ημων ο Θεος

Και εαν επαυτω πεποιθως ω εσται μοι εις

αγιασμον ο τι μεθ ημων ο Θεος

Και πεποιθως εσομαι επαυτω και σωθησομαι

δι αυτου ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ιδου εγω και τα παιδια Α μοι εδωκεν ο

Θεος ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ολαος ο πορευομενος εν σκοτει ει

δεφως μεγα ο τι μεθ ημων ο Θεος

Οικατοι κεντες εν χωρα και σκια θανατα

του φωσ λαμψει εφ υμασ ο τι μεθ ημων ο Θεος

Οτι παιδιον εγεννηθη Ημιν Υιος και

εδοθη ημιν ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ου η αρχη εγεννηθη επι τω μα αυ

του ο τι μεθ ημων ο Θεος

Και της ει ρη νης αυ τς εκ ε στιν ο ρι ον ο τι
μεθ η μων ο Θε ος

Και κα λει ται το Ο νο μα Αυ τς με γα λης β
λης α γγε λος ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Θαυ μα στος συμ βλος ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Θε ος ι σχυ ρος ε ξε σι α στης αρ χων ει
ρη νης ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Πα τηρ τς μελ λον τος αι ω νος ο τι μεθ η μων ο Θε
ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Μεθ η μω ω ω ων ο ο ο Θε ε ος γνω
τε Ε θνη η η και αι αι η η τ τα α α σθε ο τι
μεθ η μω ω ω ων ο ο Θε ε ε ο ο ο ο

ος

Ὁ ἀναγνώστης τὰ παρόντα τροπάρια:

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὕμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ ψάλλομεν εἰς ἦχον β', ἀρχομένου καὶ πάλιν τοῦ α' χοροῦ.

Ἦχος Βου

Ἡ α σω μα τος φυ σις τα Χε ρθ βειμ α σι

γη τοις σε υ μνοις δο ξο λο γει

Ε ξα πτε ρυ γα ζω α τα Σε ρα φειμ ταις α

παν σταις φω ναις σε υ πε ρυ ψει

Τ ων Α γγε λων τε πα σα η στρα τι α τρι σα

γι οις σε α σμα σιν ευ φημει

Π ρο γαρ παν των υ παρχεις ο ων Πα τηρ και συν

α ναρχ ον ε χεις τον σον Υι ον

Κ αι ι σο τι μον φε ρων Πνευ μα ζω ης της

Τρι α δος δει κνυ εις το α μερες

Π α να γι α Παρ θε νε Μη τηρ Θε οι τς

Λο γς αυ το πται και υ πςργοι

Π ρο φη των και Μαρ τυ ρων παν τες χο ροι ως

α θα να τον ε χον τες τηνζω ην

Υ περ παν των πρε σβευ σα τε εκ τε νως ο τι

παν τες υ παρ χο μεν εν δεινοις

Ι να πλα νης ρυ σθεν τες τς πο νη ρς των Α

γγε λωνβο η σω μεν την ω δη η ην

Ὁ ἀναγνώστης τὸν τελευταῖο στίχο χῶμα:

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ σύμβολον τῆς πίσεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν πάλιν εἰς ἦχον β', ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ.

Ἦχος Βου ϐ

Π α να γι α Δε ε σποι να Θε ο το κε

πρε σβευ ε υ περ η μων των α μαρτω λων

Ḳ Πᾶσαι αἰ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ

Ἀρχαγγέλων πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων

Ḳ Ἅγιε Ἰωάννη, Προφήτα καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρε σβευ ε υ περ η μων των

α μαρτω λων

Ḳ Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ

πάντες Ἅγιοι, πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων

Ḳ Ὅσοι, θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι

τῆς οἰκουμένης, πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων ς (δίς)

Μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν», ψάλλεται καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὐ τινος ἐψάλη ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, μη εγ κατα λι πης η μας τς

α μαρτω λς ς (δίς)

Ο Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρτω λοις ς

καὶ πάλιν

Ο Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρτω λοις ς

τὸ τρίτον

Ο Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρ τω λοις Δ

ὁ β' χορὸς τὴν κατάληξιν

Κ αι ε λε η σον η χ μα α ας Δ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἐὰν μὲν τύχη Ἑορτή, λέγομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μὴ, τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄυπνον, ἐπίστασαι Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον, ἔγνωσ ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χειράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῶ εὐθέτω, πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μὴ σὺ Κύριε, ἐλεήσεις με ὡς φιλόανθρωπος;

Δόξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῶ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων σωθήσομαι· τὴν προστασίαν σου, κεκτημένος Πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος, ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον

βοήθειάν σου, καθικετεύων βοῶ σοι· Δέσποινα σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με, ἐκ ζοφώδους ὕπνου, πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ρα΄ (101).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἦγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθη.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρός.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ,

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

* * *

Ὁ ἱερεὺς·

Προσευχὴ Μανασσῆ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὕψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφρῃς τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρισμῶν σου ὤρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους

τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῶ δεσμῶ σιδηρῶ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος· Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηίσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ φάλλομεν τὰ ἐξῆς κατανυκτικὰ τροπάρια.

Ἦχος Δι-Ϟ

Χ

Ελεησον η̅ μας ^Δ Κυριε Ελεη
σον η̅ μας ^Δ πασης γαρ α̅πο λο̅γι α̅ς α̅ α̅πο ρ̅ον
τες ^Ϟ ταυ̅την σοι̅την ι̅κε̅σι αν̅ω̅ω̅ς δε̅σπο̅τη̅ οι̅
α̅ μαρ̅τω̅λοι̅ προ̅σφε̅ε̅ρο̅μεν ^Δ ε̅λε̅η̅σον̅ η̅
μα̅ς ^Ϟ

Δοξα Πα̅τρι̅ και̅ Υ̅ι̅ω̅ και̅ Α̅γι̅ω̅
Πνε̅υ̅μα̅τι ^Δ

Κυριε Ελεησον η̅ μας ^Δ ε̅πι̅σοι̅
γαρ̅ πε̅ποι̅οι̅ θα̅μεν ^Δ μη̅ ορ̅γι̅σθη̅ς η̅ η̅μιν̅ σφο̅δρα̅
^Δ μη̅ δε̅μνη̅σθη̅ς των̅ α̅νο̅μι̅ων̅ η̅μων̅ ^Ϟ αλλ̅ ε̅
πι̅βλε̅ψον̅ και̅ νυν̅ ω̅ς̅ ευ̅σ̅πλα̅γχ̅νο̅ς̅ και̅ λυ̅τρω̅σαι̅
η̅ μας̅ εκ̅ των̅ εχ̅θρω̅ων̅ η̅μων̅ ^Δ συ̅ γαρ̅ ει̅θε̅
ο̅ ο̅ς̅ η̅μων̅ ^Δ και̅ η̅μεις̅ λα̅ο̅ς̅ ο̅σ̅ ^Ϟ παν̅τες̅
ε̅ρ̅γα̅ α̅χει̅ρων̅ ο̅σ̅ ^Δ και̅ το̅ ο̅νο̅μα̅ ο̅σ̅ ε̅πι̅κε̅κλη̅

με ε θα ^ε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην ^Δ

Τ ης ευσ πλαγ χνι ας την πυ λην α νοι ξον η μιν

ευ λο γη με νη Θε ε ο το κε ^ε ελ πι ζον τες εις

σε μη α στο χη η σω μεν ^Δ ρυ σθει η μεν δι α

σθ των πε ρι στα α σε ων ^ε συ γαρ ει η σω τη

ρι α τς γε νς των Χρι στι α νω ω ων ^χ ^Δ

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς:

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, τῇ α' ἑβδομάδᾳ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον).

Ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἑβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης, ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανουκτικοῦ ἑσπερινοῦ), ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἑσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγούνται. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' 5' τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἶτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

* * *

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εἰς τὸ ἀποδείπνον

Κανὼν ὁ μέγας

Ποιῆμα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ἈϞϚ Δι-Ϟ

Β ο η θος και σκε πα στης ε γε νε το ο μοι εις
σω τη ρι αν Ϙ τος μϞ Θε ος και δο ξα σω αυ τον
Θε ος τϞ Πα τρος μϞ και υ ψω σω αυ τον εν δο ξω σ γαρ

— ε (δίς)
δε δοξα σται

Τροπάρια.

Ε — Δ
ελεησον με ο θεος ελεησον με

Ο — Δ
Αμνος ο τς θεο υ ο αιρων πα αν των τας

— Δ ε
αμαρτι ας α ρον τον κλοι ον απ ε μθ τον βα ρυν

— Δ
τον της αμαρτι ας και ως ευσπλαγχνος μοιδος δα κρυ

— ε
ακα τα νυ ξε ε ως

Ε — Δ
ελεησον με ο θεος ελεησον με

Σ — Δ
οι προ σπι πτω Ι η σθ η μαρ τη κα α σοι ι

— Δ ε
λα σθη τι μοι α ρον τον κλοι ον απ ε μθ τον βα ρυν

— Δ
τον της αμαρτι ας και ως ευσπλαγχνος μοιδος με τα

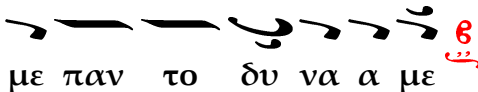
— ε
νο υ ντα δε ξαι αι με

Ε — Δ
ελεησον με ο θεος ελεησον με

Μ — Δ
η ει σελ θης μετ ε μθ εν κρι σει φε ε ρων μθ

— Δ ε
τα πρα κτε α λο γης εκ ζη των και ευ θυ νων ορμας

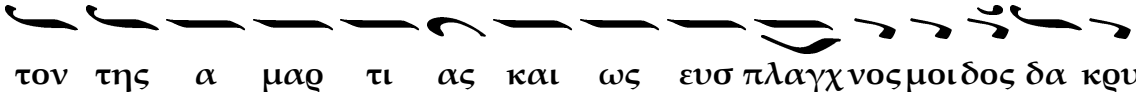
— Δ
αλλ εν οικ τιρ μοις σθ πα ρο ρων μθ τα δει να σω σον

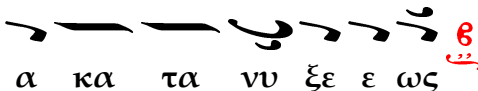
με παν το δυνααμε

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

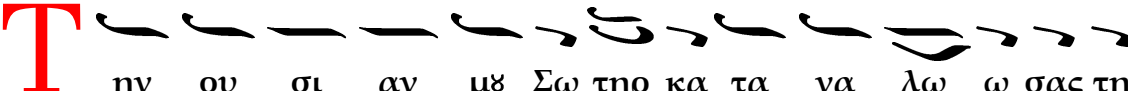
Μετανοια ο καιρος προσερχομαι αι σοιτω

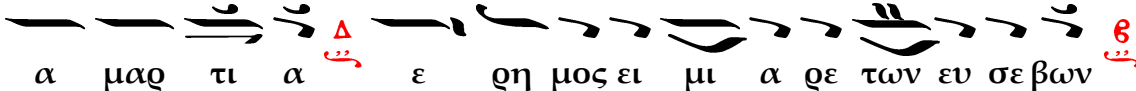
Πλαστηρω με αρον τον κλον απεμε τον βαρον

τον της αμαρτιας και ως εσπλαγχνος μοιδος δακρυ

ακατανυξε εως

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

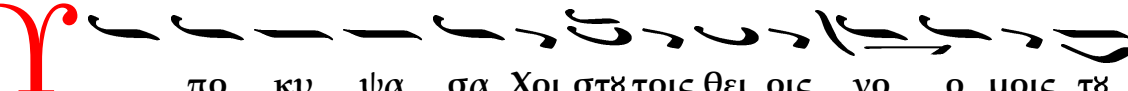
Την ουσιαν μεσωτηρκαταναλωσας τη

αμαρτια ερημος ειμι αρετων ευσεβων

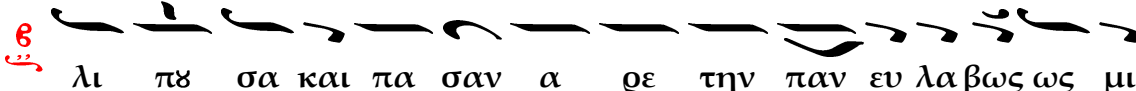
λιματων δεκρω ο Πατηρ των οικτιρων προφθα

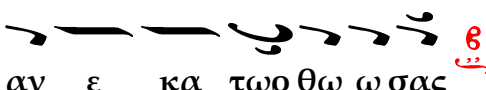
σας συ με οικτειειρον

Οσια τθ θες υπρεσβευε υπερ υμων

Υποκυψασα Χριστς τοις θειοις νοομοις τθ

τω προσηληθεστας των ηδων ακαθεκτς ορμας

λιπασα και πασαν αρετην πανευλαβως ως μι

ανεκατωρωσας

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Υ πε ρσ̣ σι ε Τρι ασ η εν Μο να α δι προ

σκυ νσ̣ με νη α ρον τον κλοι ον απ ε μσ̣ τον βα ρυν

τον της α μαρ τι ασ και ως ευσ πλαγχνος μοιδος δα κρυ

α κα τα νυ ξε ε ως

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θ ε ο το κε η ελ πις και προ στα σι ι α των

σε υμ νσ̣ των α ρον τον κλοι ον απ ε μσ̣ τον βα ρυν

τον της α μαρ τι ασ και ως Δε σποι να α γνη με τα

νο ρν τα δε ξαι αι με

ᾠδὴ β'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Δι-θ

Ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε ος ο

μαν να ε πομβρη σας και το υ δωωρ εκ πετρας πη γα

σας παλαι εν ερημω τω λαω ω ω μθη μο νη δε
ξι α και τη ι σχυ ι τη ε μη ^{ε (δίζ)}

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Α ν δρα Α πεκ τει να φη σιν εις μω λω πα ε μοι ^ε

και νε α νισκον εις τραυμα Λα μεχθη νω ων ε βο α ^ε

συ δε υ τρε μεις ω ψυ χη μ ρυ πω θει ει σα την

σαρ κα και τον νεν κα τα σπι λω σα α σα ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Π υρ γον ε σο φι ι σω οι κο δο μη σαι ω ψυ χη

και ο χυ ρω μα πη ξαι ταις σαις ε πι ι θυ μι αις ^ε

ει μη συ νε χε εν ο Κτι στης τας βλ α ας σα και

κα τε α ξεν εις γην τα μη χα νη η μα τα σα ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Ω πως ε ζη λω σα Λα μεχ τον πρω ην φο νευ την ^ε

την ψυ χην ως περ αν δρα τον νεν ως νε ε α νισκον ως ^ε

α δελ φον δε μθ το σω μα Α πο κτει ει ναςως Κα ïν

ο φο νευς ταις φι λη δο νοις ορμαις

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε βρε ξε Κυ ρι ος πα ρα Κυ ρι ος πυρο πο τε α

νο μι αν ορ γω σαν πυρο πο λη σα ας Σο δο μων συ δε

το πυρ ε ξε καυ σας το της γε ε ε νης εν ω μελ

λεις ψυ χη συγ κα τα και εσθαι πικρως

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ε τρω μαι πεπ ληγμαι ι δα τα βε λη τς εχ θρα

τα κα τα στι ξα ντα μθ την ψυ χην και αι το σω μα ι

δα τα τραυ μα τα τα ελ κη αι πη ρω ω σεις βο ω σοι

τας πλη γας των αυ θε ρε των μθ παθων

Ο σι α τς Θε ος ος πρεσβευε υ περ υ μων

Η πλω σας χει ρας ος προς τον οι κτιο μο να Θε ον

Μα ρι α εν α βυσ σω κα κων βυ θι ι ζο με νη και

ως τω Πε τρω φι λαν θρω πως χει ρα βο η θει ει ας ε

ξετεινετηνσην επιστροφην παντωςζητων
Τριαδικόν.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Αναρχε ακτιστε Τριασα μεριστε Μονας
μετανουντα με δεξαιη μαρτηκο οτα σωσον
σον ειμιπλασμα μη παριδης αλλα φειεισαι και
ρυσαι τρυρος της καταδικηης με
Θεοτοχίον.

Και νυν και αιεις τας αιωνων αιωνων
αμην

Αχραντε Δεσποινα Θεογεννητορ ηελπισ
των εις σε προστρехων και λιμνητων εν ζαλητον
ελεημονα και Κτιστην και Υιο ον σιλε
ωσαι καμοι ταις ικεσαις ταις
Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ

Στερεωσον Κυριε επιτην πετραντων εντο

λω ων σθ σα λευ θει σαν την καρδι αν μθ ς ο τι

μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι ι ος

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ η Α γαρ πα λαι ψυ χη τη Αι γυ πτι α πα ρω

μοι ω ω δης δλω θει σα την προ αι ρε σι ιν και

τε κς σα νε ον Ι σμα η ηλ την αυ θα δει ει αν

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ον Ι α κω ωβ κλι μα κα εγ νως ψυ χη μθ δει κνυ

ο με ε νην α πο γης προς τα ς ρα νι α α τι

μη εσ χες βα σιν α σφα λη η την ευ σε βει ει αν

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ον Ι ε ρε α Θε ς και βα σι λε α με μο

νω με ε νον τς Χρι στς το α φο μοι ω μα α τς

εν κο σμω βι ς εν αν θρωω ποις μι μη θη η τι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Επι στρεψον στε να ξον ψυ χη α θλι α πριν η

τς βι ι ς πε ρας λα βη Η πα νη γυ ρι ις πριν

την θυ ραν κλει ση τς νυμ φω ω νος ο Κυ ρι ι ος

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Μη γε νη στη λη α λος ψυ χη στρα φει σα εις

τα ο πι ι σω το υ πο δειγ μα φο βει τω σε ε

των Σο δο μων α νω εις Ση γω ω ρ δι α σω θη η τι

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Την δε η σιν Δεσ πο τα των σε υμ νων των μη α πορ

ρι ι ψης αλλ οι κτει ρη σον φι λαν θρω πε ε και πα

ρα σχς πι στει αι τς με ε νοις την α φε ε σιν

Τριαδικόν.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Μο νας απλη α κτι στε α ναρχε φυ σις η εν Τρι

α α δι υ μνς με νη υ πο στα σε ω ω ν η μας

σωσον πι στειπροσκυ ν8 δν τας το κρα το ος σ8

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω ναςτων αι

ω νων α μην

Τ ον εκ Πα τρος α χρονον Υι ον εν χρο νω Θε ο

κυ η η τορ α πει ραν δρω8 α πε κυ η σα α8 ξε

νον θαυμα μει να σα Παρ θε ε νος θη λα ζ8 8 σα

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Δι-θ

Α κη κο εν ο ο Προ φη της την ε λευ σιν σ8

Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις εκ

Παρ θε ν8 τικ τεσθαι και αν θρωποι8δει κνυ σθαι αι και ε λε

γεν α κη κο α την α κο ην σ8 και ε φο βη θην

δο ξα τη δυ να α μει σ8 Κυ ρι ι ε (δῖς)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ο8 ε λε ε η σον με

Ο χρο νος ο τη η8 ζω η8 μ8 ο λι γο8 και πλη

ρης πονων και πονηρι ιας ^Δ αλλ εν με τα νοι α
με πα ρα λα βε και εν ε πι γνω σει α α να κα λε
σαι μη γε νω μαι κτη μα μη βρω μα τϛ αλλ ο τρι ι ϛ
Σω τη ραυ τος με οικ τει ει ρον

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Β α σι λει ον τη ην α ξι αν ^ε δι α δη μα και
πο ρφυ ραν ημ φι ε σμε ε νος ^Δ πο λυ κτη μων αν θρω
πος και δι και ος ^ε πλϛ τω ε πι βρι θων και αι βο σκη μα σιν
^ε εξ αι φ νης τον πλϛ τον την ^Δ δο ξαν την βα σι λει ει αν
πτω χευ σας α πε κει ρα α το ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Ε ι δι και ος η ην ε κει νος ^ε και α μεμ πτος πα
ρα παν τας και ϛκ α πε ε δρα ^Δ τα τϛ πλα νϛ ε νε
δρα και σκαμ μα τα ^ε συ φι λα μα ρ τη μων ϛ ϛ σα τα λαι να
^ε ψυ χη τι ποι η σεις ε αν τι των α δο κη η των ^Δ
συμ βη ε πε νε χθη ναι αι σοι ^ε

Ε ————— λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Υ ————— ψη γο ρος νυ υν υ πα ρχω ^θ θρα συς δε και την

κα ρ δι αν ει κη και μα α την ^Δ μη τω Φα ρι σαι

ω συ γ κα τα δι κα σης με ^θ μα λλον τϷ Τε λω νϷ τη ην

τα πει νω σιν ^θ πα ρα σχϷ μοι μο νε οι κτι ρ μον δι και ο

κ ρι ι τα ^Δ και τϷ τω συν α ρι θ μη η σον ^θ

Ε ————— λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Ε ————— ξ η μα ρτον ε ε νυ β ρι σας ^θ το σκευ ος το της

σα ρ κος μϷ οι δα οικ τι ι ρ μον ^Δ αλλ εν με τα νοι α

με πα ρα λα βε ^θ και εν ε πι γνω σει α α να κα λε

σαι ^θ μη γε νω μαι κτη μα μη β ρω μα τϷ αλλ ο τρι ι Ϸ ^Δ

Σω τη ρ αυ τος με οικ τει ει ρον ^θ

Ε ————— λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Α ————— υ τει δω λον ε ε γε νο μην ^θ τοις πα θε σι την

ψυ χην μϷ κα τα μο λυ υ νας ^Δ αλλ εν με τα νοι α

με πα ρα λα βε ^θ και εν ε πι γνω σει α α να κα λε

σαι μη γε νω μαικτη μα μη βρω μα τϛ αλ λο τρι ι ϛ

Σω τηραυ τος με οικ τει ει ρον

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ο υκ η κϛ σα τη ης φω νης σϛ πα ρη κϛ σα της

γρα φης σϛ τϛ Νο μο θε ε τϛ αλλ εν με τα νοι α

με πα ρα λα βε και εν ε πι γνω σει α α να κα λε

σαι μη γε νω μαικτη μα μη βρω μα τϛ αλ λο τρι ι ϛ

Σω τηραυ τος με οικ τει ει ρον

Ο σι α τϛ Θε ϛ ϛ προε σβευε υ περ υ μων

Μ γα λων α το ο πη μα των εις βα θος κα τε

νε χθει σα ϛ κα τε σχε ε θης αλλ α νε δρα μες λο

γι σμω ω κρειττο νι προς την α κρο τα την δι ι α πρα ξε

ως σα φως α ρε την πα ρα δο ξως Α γγε λων φυ υ σιν

Μα ρι α κα τα πλη ξα α σα

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

A με ριστοντη η ς σι α α συγ χυ τον τοις
προ σω ποις θε ο λο γω ω σε την Τρι α δι κην
μι αν θε ο τη τα ως ο μο βα σι λει ο ον και συν
θρονον βο ω σοι το α σμα το με γα το εν υ ψι ι
στοις τρισσως υ μνο λο γω με ε νον

Θεοτοχίον.

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

K αι τικ τεις και πα αρ θε νευ εις και με νεις δι αμ
φο τε ρων φυ σει Παρ θε ε νος ο τεχ θεις και νι ζει
νο μωσ φυ σε ως η νη δυς δε κυ ει μη η λο χευ ς σα
θε ος ο πα θε λει νι κα ται φυ σε ως τα α ξις ποι
ει γαρ ο σα βλ ε ε ται

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ.

E κ νυ κτος ορ θρι ζοντα φι λαν θρω πε φω τι σον δε

ο μαι και ο δη γη σον κα με εν τοις προ σταγ μα
σι ι σα και δι δα ξον με Σωτηρ ποι ειν το θε ε λη
μα σα (δίζ)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ην χα μαι συγ κυπ τσ σα μι μω ψυ χη προσ ελ θε

προσ πε σον τοις πο σι τσ Ι η σα ι ι να σε α

νορ θω ω ση και βη μα τι σης ορθωσ τας τρι βς τσ

8 Κυ ρι 8

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε ι και φρε αρ Δεσ πο τα υ παρ χεις βα θυ βλυ σον μοι

να μα τα εξ α χραν των σαφλεβων ι ι νωσ η Σα

μα ρει ει τις μη κε τι πι νων δι ψω ζω ης γαρ

ρει ει θρα βλυ ζεις

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Σ ι λω αμ γε νεσ θω μοι τα δα ακρυ α μω Δεσ πο

τα Κυ ρι ε ι να νι ψω μαι καγω τα ας κο ρας της
καρ δι ι ας και ι δω σε νο ε ρως το φως το προ ο
αι ω νων

Ο σι α τσ Θε ος προεσβευε υ περ υ μων

Α συγ κρι τω ε ρω τι παν ολ βι ε Ευ λον πο θη

σα σα προσκυ νη σαι τσ Σταυ ρη η η ξι ω σαι τσ

πο ο θσ α ξι ω σον ον κα με τυ χειν της α α νω

δο ξης

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Σ ε Τρι ας δο ξα ζο μεν τον ε να Θε ον Α γι ος

Α γι ος Α γι ος ει ο Πα τηρ ο Υι ο ος και το

Πνε ευ μα α πλη ο σι α Μο νας α ει προσκυ

νσ με νη

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τσ αι ω νας των αι

ωνων α μην

Εκ σθημφια σατο το φυ υρα μα σα α φθο

ρε α νανδρε Μητρο παρ θε νε Θε ος ο ο κτι σας

τς αι ω ωνας και η νωσεν ε αυ τω την των αν

θρωπωνφυσιν

Ὡδὴ 5. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ

Εβοησα εν ο ληκαρ δια μα προσ τον

οι κτι μο να Θε ον και ε πη κς σε με εξ α δς

κα α τω τα τς και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη

ην ζω ην μα (δίσ)

Τροπάρια.

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Εγω ει μι Σω τηρ ην α πω λε σας πα α λαι

βα σι λει ον δραχη αλλ α να ψας λυχ νον τον Προδρο

μο ον σδ Λο γε α να ζη τη σον και ευ ρε

την ση ην ει κο να

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Α ντι στη θι και κα τα πο λε μη σον ω ως Ι

η σος τον Α μαληκ της σαρ κος τα πα θη και τος Γα

βα α ω νι τας τος α πα τη λος λο γι σμης α

ει ει νι κω σα

Ο σι α τς Θε ος προ σβευε υ περ υ μων

Ι να πα θων φλογ μον κα τα σβε σει ας δα α κρω

ων ε βλυ ζες α ει ο χε τος Μα ρι α ψυ χην πυρ

πο ο λθ με νη ων την χα ριν νε ε μοις κα μοι τω

σω ω οι κε τη

Ο σι α τς Θε ος προ σβευε υ περ υ μων

Α πα θει αν εκ τη σω ρα νι ον δι ι α

κρω τα της ε πι γης πο λι τει ας Μη τερ δι ο τος

σε ε υ μνη ν τας εκ πα θων ρυ σθη η ναι προ σβει

αις σω ρα δυ σω πει

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τ ρι ας ει μι α πλη α δι αι ρε τος δι ι αι

ρε τη προ σω πικως και Μο νας υ παρ χω τη φυ σει

η η νω με νη ο Πα τηρ φη σι ο Υι ος

και θει ει ον Πνευ μα

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Η μη τρα σθ Θε ον η μιν ε τε κε με ε μορ

φω με νον καθ η μας αλλ ως Κτιστην παν των δυ σω πει

Θε ε ο το κε ι να ταις πρε σβει ει αις ταις σαις

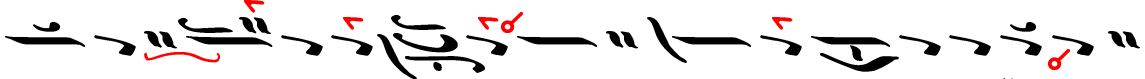

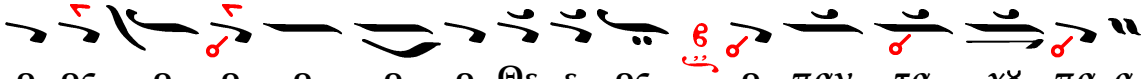
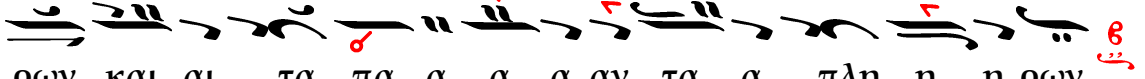
δι και αι ω θω μεν

Εἶτα φάλλομεν ἀργῶς τὸ παρὸν.

Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

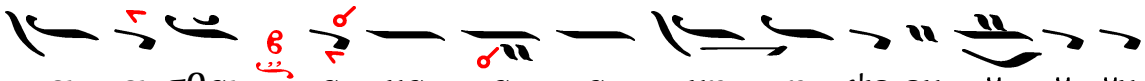

Ἦχος Βου

Ψ υ χη η η η μ ς ς ς ς ψ υ υ υ υ χη η η

 μὲ α α να α α στα α α τι ι ι ι ι

 ι ι κα α α α θε ε ε ευ δει εις το τε ε

 ε λο ο ο ο ος ε ε ε εγ γι ι ι ι ι ζει και αι

 με ε ε ελ λει ει ει εις θο ο ο ο ο ο

 ρυ υ υ υ βει ει ει ει σθαι α να α α νη η

 η η η ψο ο ο ον ϝ ϝ ϝν ι ι να φει ει ει ει

 ση η η η ται αι αι αι αι αι σϝ Χρι ι στο ο

 ο ος ο ο ο ο ο θε ε ος ο παν τα χϝ πα α

 ρων και αι τα πα α α αν τα α πλη η η ρων

Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου Βου

Ψ υ χη η η μϝ ϝ ψυ υ χη η η μϝ α να

 στα τι ι ι ι κα α θε ε ευ δεις το τε ε ε

 λο ος ε εγ γι ι ι ζει και αι μελ λεις θο ο ο ρυ υ βει

 ει ει σθαι α να α α νη η ψο ον ϝ ϝ ϝν

 ι ι να φει ει ει ει ση η ται αι αι αι σϝ ϝ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Χρι ι ι ι στο ο ος ο ο Θε ε
ε ος ο παν τα χϣ πα α ρων και αι τα πα α α
α αν τα α πλη η η ρων

ᾠδὴ ζ. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Δι-ϥ

Η μαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σα μεν
ε νω πι ο ον σϣ ϣ δε συ νε τη ρη σα μεν
ϣ δε Ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω η μιν αλ
λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε λος ο των Πα
τε ρων Θε ος (δίζ)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Ε ξε λι πον αι η με ραι μϣ ως ε νυ πνιον
ε γει ρο με ε νϣ ο θενως Ε ζε κι ας δα
κρου ω ε πι κλι νης μϣ προ σθη ναι μοι χρο νς ζω ης αλ
λα τισ Η σα ἱ ας πα ρα στη σε ται σοι ψυ χη ει μη
ο παντων Θε ος

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Προσ πι πτω σοι και προ σα γω σοι ωσ περ δα κρου α

τα ρη μα τα α μθ η μαρ τον ως εχ η μαρ τε

πορ νη και η νο μη σα ως αλ λος ε δεις ε πι γης αλλ

οι κτει ρη σον Δε σπο τα το ποι η μα σα και α να

κα α λε σαι με

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Κα τε χρω σα την ει κο να σα και πα ρε φθειρα

την εν το λη ην σα ο λον α πη μαυ ρω θη το

καλλος και τοις πα θε σιν ε σβε σθη σω τηρ η λαμπας αλλ

οι κτει ρας α πο δος μοι ως ψα λλει Δαυ ιδ την α γαλ

λι α α σιν

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Επι στρε ψον με τα νο η σον α να κα λυ

ψον τα κε κρυ μ με ε να λε γε Θε ω τα παν τα

ει δο τι Συ γι νω σκεις μθ τα κρυ φι α μο νε σω τηρ

και αυτος με ελεησον ως ψαλλει Δαυιδ ^Δ κα τα

το ε ελεος σου ^θ

Οσι α τς Θε ος παρεμβουε υπερωμων ^Δ

Βοηησα σα προστην αχραντον Θεο μη το

ρα πριν απεκρυσω λυσαν παθων βιαιων

οχλων και κατησχυνας εχθρον τον πτερισα αντα ^θ

αλλαδος νυν βοηθει αν εκθλιψεως κα μοι τω

δωλωω σου ^θ

Οσι α τς Θε ος παρεμβουε υπερωμων ^Δ

Ον εστερξας ον εποθησας διον ετηξας

σαρκας οσι ια αιτησαι νυν Χριστω υπερω

δωλων οπως ιλεως γενομενος πασιν ημιν ^θ ει

ρη ναι αν καταστασιν βραβουσει ε τοις σεβομενοις

αυτον ^θ

Τριαδικόν.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Τρι ας α πλη α δι αι ρε τος ο μο υ σι ος

Μο νας α γι ι α φω τα και φως και α γι α

τρι α και εν α γι ον υ μνει ται Θε ος η Τρι ας αλλ

α νυμ νη σον δο ξα σον ζω ην και ζω ας ψυ χη τον

παν των Θε ον

Θεοτοκίον.

Και νυν και αι και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Υμνουμεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε

Θε ο γεν νη η τορ ο τι της α χω ρι στη Τρι

α δος α πε κυ η σας τον ε να Υι ον και Θε ον και

αυ τη προ η νε ω ξας η μιν τοις εν τη γη τα ε

πα ρα νι ι α

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ο ν στρα τι αι ο ρα νων δο ξα ζη σι και φρου τει

τα Χε ρθ βιμ και τα Σε ρα φιμ πα α σα πνο η και
κτι ι σις υ μνει τε ευ λο γει ει τε και υ περ υ
ψα ς τε εις παν τας τϑ ς αι ω νας (δίζ)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ο των δα κρυ υ ων Σω τηρ α λαβαστρον ως μν

ρον κα τα κε νων ε πι κε φα λης κρα α ζω σοι ως η

Πο ορ νη τον ε λε ον ζη τϑ ς σα δε η σιν προ

σα α γω και α φε σιν αι τω ω λα βειν με

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε ι και μηδεις ως ε γω σοι ημαρτεν αλλ ο μως

δε ξαι κα με ευσπλαγχνε Σω τηρ φο ο βω με τα νο

ϑ εν τα και πο θω κε κρα γο ο τα Η μαρ τον σοι

μο ο νω η νο μη σα ε λε ε η σον με

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Φ ει σαι Σω τηρ τϑ ι δι ς πλασματος και ζη

τησονωςποιμην τοαπολωλος προοβατονπλανη

θενταεξαρπασονταλυυκσ ποιησονμε

θρεεμμα εντηνομητωνσωωνπροβατων

Ελεησονμεο Θεοςελεησονμε

ΟτανΚριτηςκαθισηςωςεσπλαγχνος καιδει

ξηςτηνφοβεραν δοξανσΧριστε ωωποιοςφο

βος τοοτεκαμινακαιομεενης παντων

δειλιωνωντων τοαστεκτονταβηηματοςσ

Οσιατα Θεοςπροσβευε υπερυμων

Ηταφωτος τααδυταΜητηρσε φωτισα

σασκοτασμη ελυσεπαθων οοθενεισδεδεγ

μεενηταΠνευματοςτηνχααριν φωτισονΜα

ριια τηςσεπιστωςανεευφημντας

Οσιατα Θεοςπροσβευε υπερυμων

Ηαυμακαινον κατιδωνεξιστατο οθειος

οντωςενσοι ΜητερΖωσιμας Ααγγελονγαρ ε

ω ω ρα εν σω μα τι και θα αμ βς ο λος ε πλη
ρα ο το Χρι ζον υ μων εις τς αι ω νας

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Α ναρχε Πα α τερ Υι ε συν αναρχε Πα
ρα κλητε α γα θε Πνευ μα το ευ θες Λο ο γς Θε ο

Γεν νη η τορ Πα τρος αναρχο Λο ο γε Πνευ μα
ζων και κτι ι ζον Τρι ας Μο νας ε λε ε η σον με

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ω ς εκ βα φης α λω ρ γι δος Αχ ραν τε η νο
η τη πορ φυ ρις τς Εμ μα νη λ ε εν δον εν τη

γα στρι ι σ η σα ρξ συ νε ξυ φα αν θη ο θεν
Θε ο το ο κον εν α λη θει α σε ε τι μω μεν

Ὁδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Δι-θ.

Α σπο ρουσλ λη ψε ως ^Δ ο το κος α νερ μη νευ
τος Μη τρο ος α ναν δρα ^Δ α φθο ρος η κυ η σις ^Δ Θε
8 γαρ η γεν νησις ^Δ και αι νο ποι ει τας φυ υσεις ^θ δι
ο σε πασαι ^θ αι γε νε αι ^Δ ως Θε ο νυμ φον Μη
τε ρα ^Δ ορ θο δο ξως με γα λυ νο ο μεν ^θ

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ
Σ πλαγχνη σθη τι σω σον με ^Δ Γι ε Δαυ ιδ ε λε
η σον ο δαι αι μο νων τας ^Δ λο γω ι α σα με νος ^Δ
φω νην δετην ευσπλαγχνον ^Δ ω ως τω Λη στη μοι φρα α σον
^θ α μην σοι λε γω μετ ε μη ^Δ ε ση εν τω Πα
ρα δει σω ^Δ ο ταν ελ θω εν τη δο ξη η μη ^θ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ
Λ η στης κα τη γο ρει σοι ^Δ Λη στης ε θε ο λο γει
σοι αμ φο τε ροι γαρ ^θ σταυ ρω συ νε κρε μαν το ^Δ αλλ

ω Πολυεσπλαγχνε ω ωστω πιστω Ληστη η σθ

τω επιγνω ντι σε Θεον κα μοι ανοιξοντην

θυραν της ενδοξασ βασιλειας σθ

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Ηκτισισσυνειχε το σταυρον μενον σεβλεπα

σα ορη η και πετραι φοβωδιεργουν το και

γησυνεσειε το και αι Αδης εγγυνησ το και

συνεσκοτα σε το φως εν ημερα καθορων

σε Ιησω προσηλωμενον σαρκι

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Αξις με τανους καρπς μη απαιτησης

με η γα αρισχυς με εν εμοι εξελιπε

καρδιαν μοι δωρησαι α αι συντετριμμενην

πτωχειαν δε πνευματικην ινα ταυτα σοι προ

σοι σω ωσδεκτην θυσιαν μονε Σωτηρ

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Κρι τα μὲ και γνω στα μὲ ο μελ λων πα λιν ερ
χε σθαι συν τοι οἰς Ἀ γγε λοις κρι ναι κοσμον α παν τα
ι λε ω σθ ομ μα τι το ο τε ι δων με φει εισαι
και οι κτειρον με Ἰ η σθ τον υ περ την πασαν
φυ σιν των αν θρω πων α μαρ τη σα αν τα

Οσι α τῶ Θε ο ο πρεσβευε υ περ υ μων

Α πα σας ε ξε στη σας τη ξε νη πο λι τει α
σθ Ἀ γγε ε λων τα ξεις βρο των τα συ στη μα τα
ὑ λωσβι ω σα σα και αι φυ σιν υ περ βα α σα ανθ
ων ως α ὑ λος τοις πο σιν ε πι βαι νῶ σα Μα
ρι α Ἰ ορ δα νην δι ε πε ρα α σας

Οσι α τῶ Θε ο ο πρεσβευε υ περ υ μων

Τον Κτιστηνι λε ωσαι υ περ των ευ φη μῶ των
σε ο σι ι α Μη τερ ρυ σθη ναι κα κω σε ων και
θλι ψε ων των κυ υ κλω συ υν ε πι τι θε με ε
νων ι να ρυ σθεντες των πει ρα σμων με γα λυ

νω μεν α παυστως τον δοξασαν τα σε Κυρι ι ον
Τροπάριον του Αγίου Ανδρέου Κρήτης.

A γι ε τδ Θε ο ο πρε σβευ ε υ περ υ
μων

A ν δρε α σε βα σμι ε και Πα τερ τρισ μα κα ρι
στε Ποι μη ην της Κρη της μη παυ ση δε ο με νος
περ των σε υ μνσ εν των ι ι να ρυ σθω μεν πα α σης
ορ γης και θλι ψε ως και φθο ρας και πται σμα των
λυτρω θω μεν οι τι μων τες σδ την μνημην α ει

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Π α τε ρα δο ξα σω μεν Υι ον υ πε ρυ ψω σω
μεν το θει ει ον Πνευ μα πιστως προσκυ νη σω μεν
Τρι α δα Α χω ριστον Μο ο να δα κατ ο σι ι αν
ως φως και φω τα και ζω ην και ζω ας ζω ω ποι ο
σαν και φω τι ζσ αν τα πε ρα α τα

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ην Πο λινσφ φυ λατ τε Θε ο γεν νη τορ αχ ραντε

εν σοι οι γαρ αυ τη πι στως βα σι λευ ς σα εν σοι

και κρα τυ νε ται και αι δι α σς νι κω ω σα τρο

πς ται παν τα πει ρα σμον και σκυ λευ ει πο λε μι

ς και δι ε πει το υ πη κο ο ον

Και αὔθις ψάλλομεν οἱ δύο χοροί

τὸν Εἰρμόν, εἰς μέλος ἀργόν.

Ἦχος Βου

Α α σπο ρς ς συλ λη η η ψε ως ο το

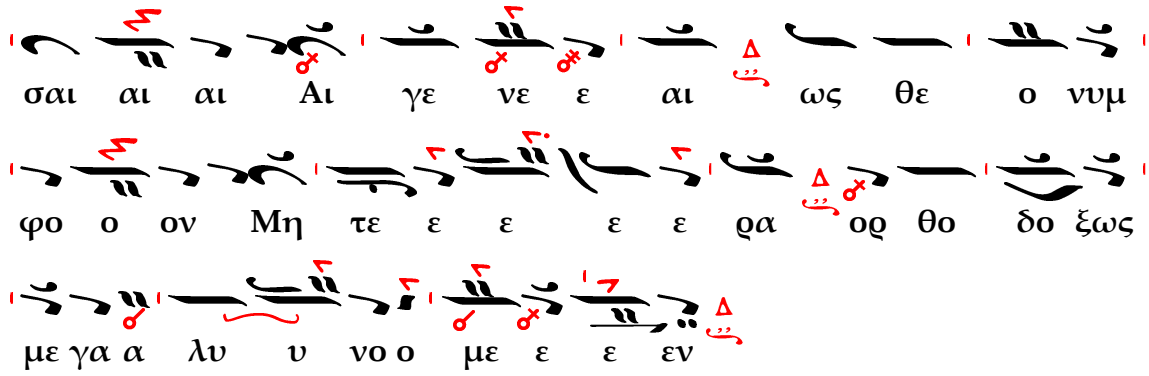
κος α νε ε ερ μη νευ τος μη η η τρο ο ος α

να α αν δρς ς α φθο ρο ο ος η κυ υ

η η σι ις Θε ε ς ς ς γαρ η η η γε

εν νη η σι ις και αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει

τας φυ υ υ σει εις δι ο σε πα α α α

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

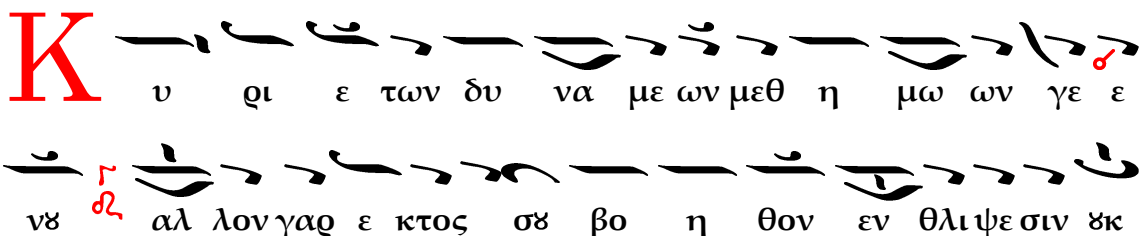
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ φάλλομεν τὸ ἐπόμενον τροπάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Στίχ. α'. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε

νσ αλ λον γαρ ε κτος σβ ο η θον εν θλιψεσιν σκ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ

νης αυ τσ

Kυ ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε

νσ αλ λον γαρ ε κτος σβ ο η θον εν θλιψεσιν σκ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνει τε αυ τον

εν ψαλτηρι ω και κι θα α α ρα

Kυριε των δυναμεων μεθ ημων γε ε

νη αλ λον γαρ εκτος σβ οη θον εν θλιψεσιν εκ

εχομε ε εν Κυριε ε των δυναμεων ελεησον

η μας

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αινείτε αὐτὸν

εν χορδαισ και ορ γα α α νω

Kυριε των δυναμεων μεθ ημων γε ε

νη αλ λον γαρ εκτος σβ οη θον εν θλιψεσιν εκ

εχομε ε εν Κυριε ε των δυναμεων ελεησον

η μας

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. πασαπνο η αι νε σα α τω τον

Κυριον

Kυριε των δυναμεων μεθ ημων γε ε

νη αλ λον γαρ εκτος σβ οη θον εν θλιψεσιν εκ

ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον
η μας

‘Ο α’ χορός: Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

‘Ο β’ χορός: Αινείτε αὐτὸν ἐν στερεώματι
της δυ να με ως αυ

τδ

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Κυ ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε
νδ αλ λον γαρ ε κτος σδ βο η θον εν θλιψε σιν εκ
ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον
η μα α α ας

‘Ο ἀναγνώστης:

Δόξα.

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σῶτερ, ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

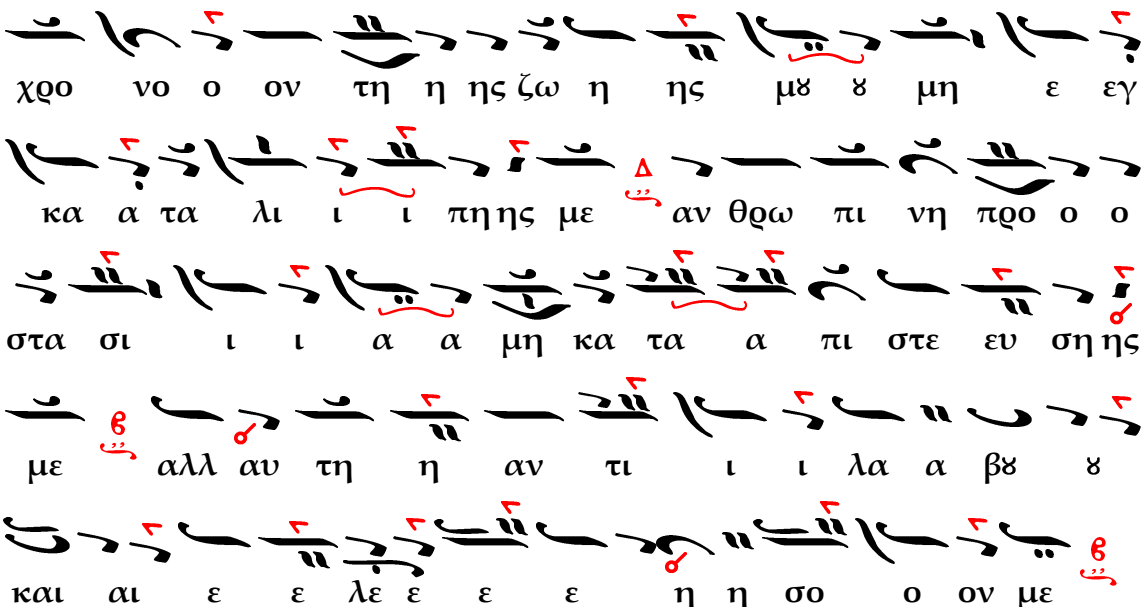
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε παισιμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον Ἄγνη, σωτηρίας δεόμενος· Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο α’ χορός:

Ἦχος Δι-θ

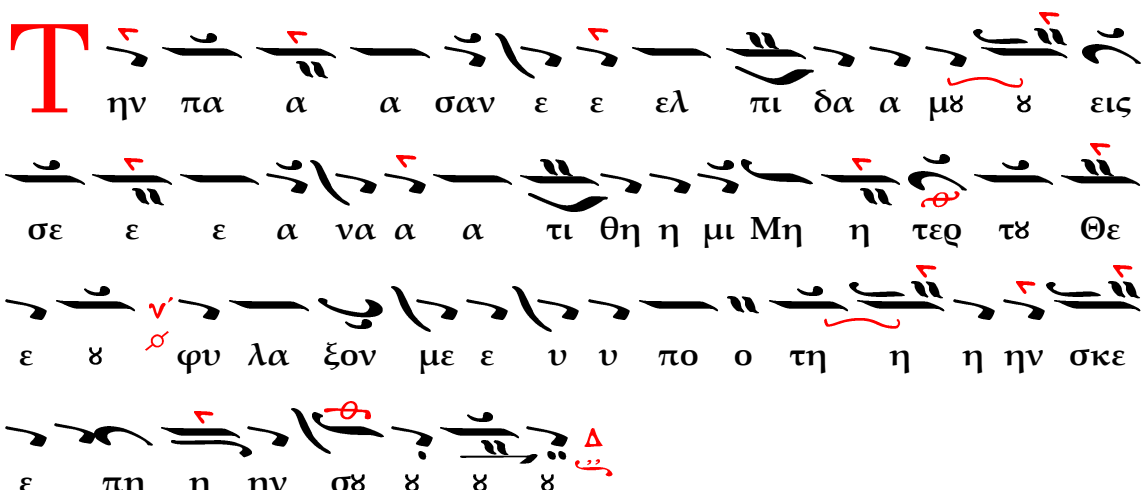
Πα να γι ι α α Θε ο το ο ο κε το ον

 χρο νο ο ον τη η ης ζω η ης μϝ ϝ μη ε εγ
 κα α τα λι ι ι πη ης με αν θρω πι νη προ ο ο
 στα σι ι ι α α μη κα τα α πι στε ευ ση ης
 με αλλ αυ τη η αν τι ι ι λα α βϝ ϝ
 και αι ε ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

‘Ο β’ χορός:

Ἦχος Δι-Θ

 Τ ην πα α α σαν ε ε ελ πι δα α μϝ ϝ εις
 σε ε ε α να α α τι θη η μι Μη η τερ τϝ Θε
 ε ϝ φυ λα ξον με ε υ υ πο ο τη η η ην σκε
 ε πη η η ην σϝ ϝ ϝ ϝ

‘Ο ἀναγνώστης:

Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

‘Ο ἐν παντί καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς
 προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς
 σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός,
 Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ
 ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν
 ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ
 ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ
 αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου

δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

[Καὶ πάλιν τρισάγιον κ.λπ. Κύριε, ἐλέησον (12άκις).]

* Τὸ τρισάγιον τοῦτο παραλείπεται συνήθως χάριν συντομίας.

* * *

Καὶ τὰς ἐπομένας εὐχάς·
Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
(Ποίημα Παύλου Μοναχοῦ
Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ

τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἢ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμῃς, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῶρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοιξῇ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καί, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθῆς, καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἔς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα

εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

(Ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοιμήσον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν

δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

* * *

ΤΑΕΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ζ 7-11). Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. Ἦ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτουσιν αὐτόν;

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ λαός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰς κεφαλὰς λέγει ὁ ἱερεύς·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων

ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα βλέπων πρὸς τὸν λαὸν λέγει τὰς δεήσεις, ἀποκρινομένων ἡμῶν εἰς ἑκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς. Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς. [Τοὺς κτίτορας τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης], τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδασκάλους καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ λαμβάνομεν συγχώρησιν παρὰ τοῦ ἱερέως, τοῦ χοροῦ

ψάλλοντος:

Τῆ Τρίτη καὶ Πέμπτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Σ φα γη ην σστην α α δι κο ο ον Χρι ι στε
 η η Πα αρ θε νο ο ος βλε ε πϷ Ϸ Ϸ σα α
 ο δυ ρο με ε ε νη η ε ε ε βο ο α α
 α σοι οι τε ε ε ε κνο ον γλυ κυ υ υ τα α το
 ον πως α δι ι ι κωως θνη η σκεις πω ω ως
 τω ω ξυ λω κρε ε ε μα α σαι αι ο πα α
 σαν γη ην κρε ε μα α α α σας τοι οι οισ υ υ δα α
 σι ι ι μη η η η λι ι πης μο ο νη η ην με ε
 ευ ερ γε ε ε ε τα α α α πο ο λυ υ υ υ
 ε ε λε ε ε ε την Μη τε ρα και αι αι δϷ λην
 σϷ Ϸ δε ε ε ε ε ο ο ο ο μαι αι αι αι

καὶ σύντομον

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ᾠ Πα ρ

Σ φα γην σστην α δικον Χρι στε η Πα αρ θε νος βλε πϷ
 σα ο δυ ρο με νη ε βο α σοι τεκ νον γλυ κυ τα τον

π 9 πως α δι κως πα α σχεις Δ 2 πως τω ξυ λω κρε μασαι ο
πα σαν γην κρε μα α σαστοις υ δα σι μη λι πηςμο νην
με π 9 ευ ερ γε ε τα πο λυ ε λε ε Δ 2 την Μη τε
ε ε ρα Δ 2 και δε ληνσδ δε ε ο ο μαι αι αι αι π 9

Εἶτα ὁ ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *